

[Holger K. Nielsen]

Foranlediget af hr. Kofod-Svendsens bemærkninger om vores nyforhandlingspapir, hvor det var en pointe hos hr. Kofod-Svendsen, at vi jo ikke har nogen sikkerhed for, at Maastrichttraktaten falder væk, hvis vi siger nej, vil jeg sige: Jo, det har vi. Juraen er sådan, at hvis et flertal i Danmark siger nej, kan den danske regering ikke ratificere Maastrichttraktaten; så er den faldet væk. Alle lande skal ratificere Maastrichttraktaten, hvis den skal blive til noget.

Det er rigtigt nok, at der er en mulighed for, at de andre lande vil gå videre på visse områder. Det afviser vi overhovedet ikke. Men det bliver ikke på baggrund af Maastrichttraktaten. Maastrichttraktaten er død og borte. Hvis de skal lave en ny traktat, må de indkalde til en ny regeringskonference. Hvad den nye traktat kommer til at hedde, det ved vi ikke – måske Lissabontraktaten, måske Londontraktaten, eller hvad ved jeg. Der bliver muligvis en ny traktat, det ved vi ikke noget om, men det centrale er, at vi kommer i en helt ny forhandlingssituation. Det gør de andre lande, det gør Danmark i forhold til EF, og det er dér, vi har mulighed for at fremkomme med nogle synspunkter. Det med, at vi bare bliver sendt ud på et sidespor uden videre, at de andre bare går videre sådan af sig selv, den holder ingen steder. Der vil komme en helt ny forhandling om alle disse ting, som vil påvirke EF-diskussionen, som vil påvirke Unionsdiskussionen, som vil påvirke debatten i de andre nordiske lande. Det er ikke mindst dér, en af de centrale pointer ligger for os, nemlig at vi kan se en stigende modstand imod denne Union i befolkningerne i de andre nordiske lande. Det er derfor, et dansk nej vil give helt, helt nye muligheder i forhold til de andre nordiske lande, vil give en helt ny diskussion i de andre nordiske lande om forholdet mellem Norden og Europa.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

I SF's genforhandlingspapir står der, at SF tager udgangspunkt i eller inspiration fra det danske memorandum. Alle de synspunkter, SF vil gøre til sine nu, er altså de synspunkter, der hele tiden har været forfægtet fra dansk side. Hvorfor det skulle lykkes så meget bedre at få de andre lande overtalt, fordi vi ved, der er forskellige holdninger til de ting i de andre lande,

det ved jeg ikke, det synes jeg ikke SF har ført et sandhedsbevis for.

Men når hr. Gade siger, at for SF er det dybt bekymrende, at de tilbageskridt, der sker for miljøet i det indre marked, slår igennem nu, så er det fantastisk overraskende, at hr. Gade samtidig slår fast: men vi ønsker at blive i det indre marked – også uden miljøændringer. Denne totale alt eller intet-holdning, den mest gammeldags dogmatisme, man kan opleve inden for sådan et vigtigt område som miljø, gør SF sig nu til talsmand for.

Hvad er det, der står i Traktaten om miljø? Der står, at det skal være på et højt beskyttelsesniveau; der står, at det skal være efter forsigtighedsprincippet; der står, at det er princippet om forebyggende indsats; der står, at det er princippet om indgreb over for miljøskader ved kilden; og der står, at det er princippet om, at forurenere skal betale. Er det de principper, SF har noget imod? Det er det, der nu indføres oven i det indre marked for at afbøde virkningerne af det indre marked, hr. Gade.

Så siger hr. Gade, at der er opstået usikkerhed i de seneste dage vedrørende Traktaten. Artikel 130 s taler både om foranstaltninger og aktioner. Man vedtager nogle aktioner, nogle rammeprogrammer, og ligeledes i henhold til artikel 130 s vedtager man derefter de foranstaltninger, de konkrete direktiver, der er nødvendige for at gennemføre dem. Der er tale om flertalsafgørelser om f.eks. jord-, luft- og vandforurening, om affald og afgifter såsom kunstgødningssafgiften, som SF jo vil nyforhandle, efter at vi har fået den i hus én gang.

Men det afgørende er, at så vidt jeg kan se, har man ikke fra miljøforkæmpernes side kunnet sætte én eneste finger på de principper, miljøpolitikken skal føres efter. Den skal gælde for hele Traktaten; på store områder får vi allerede nu flertalsafgørelser, og det er det, SF vil sige nej til og bibeholde det indre marked.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må konstatere, at hr. Gade ikke svarede på mit spørgsmål. Han henviste til, hvad han selv tidligere havde sagt, og det var overhovedet ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, hvad der tidligere stod i Traktaten, og bad hr. Gade svare på, om den nye Traktat er et skridt i den rigtige retning – ikke i forhold til, hvad